

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 876/2021
08.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела трговина утицајем у помагању из члана 366. став 4. у вези члана 35. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Ћаловића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције К-По4. 45/20 од 19.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 бр.5/21 од 10.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 08. септембра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Ћаловића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције К-По4. 45/20 од 19.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 бр.5/21 од 10.05.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције К-По4. 45/20 од 19.02.2021. године, окривљени АА је, поред окривљеног ББ, оглашен кривим због извршења кривичног дела трговина утицајем у помагању из члана 366. став 4. у вези члана 35. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка, а у корист буџетских средстава суда, уплати износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 бр.5/21 од 10.05.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву – Посебног одељења за сузбијање корупције, те браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Ћаловића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Радета Јевтића, а пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције К-По4. 45/20 од 19.02.2021. године, потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Иван Ћаловић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да буде обавештен о седници већа, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да се радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде не могу подвести под одредбу члана 366. став 1. КЗ, обзиром да је кривично дело трговина утицајем свршено примањем награде или друге користи да би се коришћењем службеног положаја или утицаја посредовало код службеног лица да изврши или не изврши неку службену радњу, те је, да би се остварили сви елементи бића овог кривичног дела, неопходно да су радње тражења поклона и давања поклона претходиле недозвољеним радњама службеног лица, а што према ставу браниоца у конкретном случају суд није утврдио изреком пресуде, обзиром да наводна радња давања поклона код окривљеног следи након што је службено лице извршило службену радњу коју не би смело извршити, а што аутоматски према ставу браниоца искључује постојање предметног кривичног дела.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, исте наводе – да кривично дело трговина утицајем у помагању из члана 366. став 4. КЗ постоји само када је поклон дат пре или у току извршења кривичног дела, а не и након извршења, браниоци окривљених истицали су и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, те су били предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу, који је као другостепени поступао у конкретном случају, па како је Апелациони суд у Крагујевцу ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 7 став трећи и четврти своје одлуке изнео јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Радњу извршења кривичног дела из члана 366. став 4. КЗ, чини онај ко другом непосредно или преко трећег лица обећа, понуди или да поклон или какву другу корист да користећи свој службени или друштвени положај или стварни или претпостављени утицај посредује да се изврши службена радња која се не би смела извршити или да се не изврши службена радња која би се морала извршити, а према изреци првостепене пресуде, сада покојни ВВ примио је новац у износу од 50.000,00 динара од окривљеног ББ, а преко окривљеног АА, ради утицаја на ГГ како би се знатно умањили трошкови инвеститора – окривљеног ББ, јер је посао каблирања далековода спроведен без идејног пројекта. Стога у радњама окривљеног АА стоје сви битни елементи кривичног дела трговина утицајем помагањем из члана 366. став 4. у вези члана 35. КЗ, због ког је правноснажном пресудом оглашен кривим, при чему моменат давања поклона није од утицаја на постојање овог кривичног дела, обзиром да закон не прави разлику у погледу момента давања поклона код овог кривичног дела, као што је то у случају кривичног дела примања мита из члана 367. став 4. КЗ, где примање поклона након извршења радње извршења кривичног дела представља привилеговани облик тог кривичног дела.

Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу одбијен као неоснован.

Исти захтев је у осталом делу одбачен као недозвољен, из следећих разлога:

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима. Међутим у образложењу поднетог захтева не наводи због чега сматра да је побијаном одлуком учињена ова повреда одредаба кривичног поступка, односно не указује на ком се то евентуално недозвољеном доказу заснива побијана пресуда, већ с тим у вези оспорава веродостојност преписа телефонских разговора на којима је глас наводно окривљеног АА истицањем да суд у току поступка није извео доказ вештачењем од стране вештака одговарајуће струке, ради утврђивања идентитета лица које је водило спорне телефонске разговоре као и оцену суда

да је на аудио снимцима глас наводно окривљеног АА. Како се овим наводима у суштини оспорава оцена доказа дата од стране првостепеног суда, из ког разлога није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко браниоца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Истим захтевом, бранилац оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да другостепени суд погрешно утврђује постојање утицаја покојног ВВ на сведока ГГ, обзиром да су били запослени у две одвојене фирме и да између њих није постојао однос надређености, изводећи сопствени закључак да је сведок ГГ независно од утицаја ВВ изршила противправну радњу, износећи свој лични став да ове чињенице искључују постојање предметног кривичног дела и упућују на кривично дело злоупотреба службеног положаја или примање мита.

Најзад, бранилац у захтеву истиче да је одредбама члана 366. став 7. КЗ прописано да ће се имовинска корист стечена овим кривичним делом одузети од окривљеног, те да у изреци првостепене и другостепене одлуке од окривљеног није одузета имовинска корист, нити је у образложењу пресуде наведено из ког разлога суд није поступио по овој императивној норми Кривичног законика, којим наводима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописани су разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, па како овом одредбом није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд и у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић